

samme, uanset om det her forslag bliver vedtaget eller ej.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg takker for spørgsmålet, som i hvert fald kaster lidt klarhed over min viden om loven. Og så vil jeg sige til hr. Morten Homann, at det er rigtigt set, at det, lovforslaget gør her, jo i virkeligheden er at sikre lejererne mod pludselige huslejestigninger, og det er jo egentlig også et svar til fru Line Barfod.

Så til fru Lissa Mathiasen. Jeg kvitterer for, at det spørgsmål, som Socialdemokratiet rejser, er, hvorfor vi ikke har ændret på et regelsæt, der blev lavet tidligere. Og dermed gør vi det også tydeligt, at vi jo ikke er ved at forringe et regelsæt. Vi taler om forbedringer på nogle punkter, og så spørger Socialdemokratiet, hvorfor vi ikke forbedrer noget mere af det, de socialdemokratiske regeringer har lavet gennem tiderne. Der er selvfølgelig også en grænse for, hvor meget man kan lave om i lovgivningen. Det er rigtigt nok, at vi ikke har forbedret alt, hvad Socialdemokratiet har lavet gennem tiderne.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det, jeg spørger ind til, er, når man nu går ind og forbedrer forholdene for ca. 230.000 af landets lejere, der bor i private udlejningsejendomme, hvad er så ideen med, at man ikke vil hjælpe de resterende 200.000? For begges vedkommende er det noget, som igennem ungefær halvandet års tid har vist sig at have utilsigtede virkninger, sådan som gældende regler ser ud. Og så ville det være logisk, om man så havde sagt, at man så altså tog hele raden rundt, sådan at vi sikrer, at de alle sammen bliver hentet hjem, så ikke nogle af dem skal hænge sådan lidt tyndt derude.

Og det er derfor, jeg ikke forstår, hvorfor man argumenterer, som man gør. Alt det her ændrer jo på gældende regelsæt. Hvorfor hjælper man så ikke dem alle sammen inden for de her rammer, man nu ønsker at lægge frem, så de er sikret erstatningsbolig, og så de bliver sikret muligheden for rent faktisk at have de samme rettigheder som de øvrige lejere? Det er såmænd det hele.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, at den grænse på de seks boliger blev fastsat i 1995 under den socialdemokratiske regering. Og hvad har begrundelsen så været? Jeg går ud fra, begrundelsen må have været noget i retning af, at disse små lejemål har man haft meget svært ved at skaffe erstatningsboliger for, og hvis man indførte den her grænse, så ville man simpelt hen forringe mulighederne for, at der blev lavet modernisering af den her del af boligmassen. Det tror jeg var begrundelsen dengang. Så jeg må bare slå fast, at på fire punkter forbedrer vi altså den nuværende lovgivning.

Så spørger Socialdemokratiet, hvorfor vi ikke gennemfører forbedring af fem punkter. Jeg vil bare sige, at hvis man gennemfører forbedring af fire punkter, så synes jeg, det er logisk nok at støtte en sådan form for lov.

Kl. 16.25

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. René Skau Björnsson som ordfører.

René Skau Björnsson (S):

Lovforslaget indeholder fire delelementer.

Det første delelement går ud på at udskille lejernes betaling for adgang til internet m.m. fra huslejen, som det er tilfældet med betaling til fællesantenne.

Vi har tidligere i dag behandlet et lovforslag, L 77, der lagde op til besparelser på 31 mio. kr. i boligstøtten. Nu er der så endnu et forslag, der betyder, at man skærer yderligere 2,8 mio. kr. i boligstøtte.

For dem, det her vedrører, betyder det, at man skærer f.eks. 175 kr. om året hos pensionisterne og 280 kr. om året hos den arbejdsløse eller førtidspensionisten, der får boligsikring. Det kan godt ske, at der er nogle her, der ikke synes, at det er mange penge, men jeg skulle hilse og sige, at for mange mennesker er 300 kr., knap 300 kr., rigtig mange penge.

De sidste tre elementer i det her forslag er tilsyneladende taget med for at retfærdiggøre de her besparelser på de 2,8 mio. kr. til næste års finanslov, for gennemarbejdede er forslagene bestemt ikke.

Det første af de tre delelementer går ud på, at man vil styrke muligheden for, at lejere, der bor i private lejeboliger, og som udviser meget generende og uacceptabel adfærd over for de andre, der bor der, kan indklages for huslejenævnene, som så kan pålægge de her problemljere en